

kraftig og tjenestedygtig Stand. Der er altsaa ingen Skade sket. De omhandlede Officerer have udført et langt og anstrengende Ridt af Interesse for Tjenesten, og det gælder om et saadant Ridt ligesom om Væddeløbsridning, at det har Betydning for Ridefærdigheden og Udviklingen af Rytternes Dristighed, og disse Egenskaber maa man sætte Pris paa i Krigstid, særlig af Hensyn til Rytteriets Efterretnings-tjeneste, men derfor er det nødvendigt, at de udvikles i Fredens Dage. Man kan ikke vente, at denne Anskuelse skal være af Værdi for dem, der anse en kommende Krig for en Umulighed, men for saadanne Medborgere ere overhovedet Hær og Flaade betydningsløse, og enhver Forhandling derom er ørkesløs. Med Hensyn til Genstanden for det omhandlede Samraad, skal jeg i øvrigt her indskrænke mig til at sige, at jeg skal tage Spørgsmaalet under nøje Overvejelse.

Endelig har den ærede Ordfører omtalt Kantonnementsøvelserne i 1903, hvormed jeg har sendt udførlige Oplysninger til Finansudvalget. Jeg maa her tage Afstand fra den ærede Ordførers Udtalelse om, at disse Øvelser ikke ere til Ære for Officererne. Jeg maa hævde, at der er udført et stort Arbejde, hvori der er nedlagt megen Dygtighed, og Øvelserne have i det hele været af stor Betydning for Hæren. Der vil blive gjort alt muligt for, at de Fejl, der ere blevne begaaede, ikke skulle blive gentagne, og vi have al Anledning til at glæde os over, at det ikke var i et alvorligt Tilfælde, at Manglerne indtraadte. Man kan ikke lære at svømme uden at blive vaad.

Ordføreren (Zahle): Ja, jeg skal blot til den Slutningsbemærkning, som den højtærede Krigsminister gjorde angaaende Kantonnementet i Efteraaret, sige, at jeg tror ikke, jeg har begaaet nogen Overdrivelse, naar jeg har sagt, at den Maade, hvorpaa disse Kantonnementsøvelser forløb, ikke har været til Ære for Hærens Ledelse. Det kan godt være, der er den Undskyldning, at de vedkommende ikke have faaet en tilstrækkelig god Uddannelse til at kunne lede saadanne Øvelser, men det kan ikke betvivles, at disse Øvelser ere ledede daarligt og have faaet et uheldigt Forløb.

Jeg skal saa tillade mig at vende mig til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Det ærede Medlem var saa elskværdig at spørge om status quo nu ogsaa var overholdt paa

det foreliggende Budget. Jeg skal tillade mig for ikke at spille Tiden at anmode det ærede Medlem om at ville udsætte Debatten desangaaende, til Budgettet foreligger til tredje Behandling. Jeg har i tidligere Aar henvist det ærede Medlem til at vente til tredje Behandling, jeg tror, det er praktisk at overholde denne Regel, at vi ikke debaterer den samme Ting to Gange. Det er kun Tidsspilde, og det ærede Medlem skal faa at se, at vi komme til Debatten til tredje Behandling, og saa skal han ogsaa nok faa at se, at status quo bliver overholdt.

Jeg skylder det ærede Medlem en Undskyldning, fordi jeg har sagt, at han i sin Egenskab af Magistratsmedlem maatte have Kundskab om den Overenskomst, der i April Maaned 1902 blev sluttet mellem Havnevæsenet og Krigsministeriet. Jeg har bragt i Erfaring, at Havnekassen ikke sorterer under Magistraten (*Borgbjerg*: Ha, ha!), men jeg skal saa, for at det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (*Borgbjerg*) ikke skal blive alt for jublende glad over denne lille Ting, tillade mig at gøre den yderligere Bemærkning, at jeg begik en Fejltagelse til, idet jeg nemlig gik ud fra, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds var syg i Maj Maaned 1902 og derfor ikke havde faaet tilstrækkelig tydelige Oplysninger om de Forhandlinger, der den Gang fandt Sted i Finansudvalget. Det var en Fejltagelse, jeg begik, han var ikke syg den Gang. Det ærede Medlem fik den Gang lige saa god Besked som alle vi andre om, hvad der paatænktes i denne Sag. Den ene Fejltagelse kan altsaa ophæve den anden, naar det ærede Medlem ikke har faaet Besked som Magistratsmedlem, saa har han faaet desto bedre Besked som Finansudvalgsmedlem.

Jeg skal saa vende mig til en Del enkelte Punkter i det ærede Medlems Fordrag. Han sagde, at den højtærede Marineminister var ganske anderledes dygtig til at overholde Budgettet end den højtærede Krigsminister. Jeg ser nu gerne den højtærede Marineminister rost, det er en meget behagelig Mand og let at forhandle med, men jeg tror dog, at der ydes den højtærede Marineminister en Ros, som ikke fuldt ud tilkommer ham, naar der f. Eks. siges om den højtærede Marineminister, at han overholder nøjagtigt sit Budget, hvad Sygevæsen og Hospitalsvæsen angaar, medens den højtærede Krigsminister der kommer med store regnskabsmæssige Overskridelser. Thi det er saare let for den højtærede Marineminister at